

עלון מיחד לחזוק עניית אמן

גדול העונה

יו"ל ע"י ארגון בני אמונים שהוקם לע"נ הרה"ח ר' חיים בן ציון מרמורשטיין ז"ל
על ידי בנו הרב ר' יעקב דב מרמורשטיין שליט"א
מניו יורק ארצות הברית

7

גליון מס' 7

בסופי תבות

רמזים בפסוקי התורה בסופי תבות
על חשיבות עניית אמן.

"ומלפי צדק מלך שלם הוציא להם וניו".

(בראשית יד יח)

הוציא להם וניו - סופי תבות אמן. רמז שמלפי צדק
עורר על חשיבות עניית אמן.

(בן גרני, לך לך)

"ואברהם זקן בא בימים"

זקן בא בימים, סופי תבות אמן.

רמז למאמר חכמינו וזרונם לברכה (ברכות מא א)

"כל המאריך באמן מאריך ימי וישנוניתו".

(תוספות השלם שם)

"סלח נא לעון העם"

(במדבר יד ט)

נא לעון העם סופי תבות אמן.

רמז כי בזכות עניית אמן נמחלים עוונותיו של אדם
ונוקה להפגם לגן עדן כמאמר חז"ל: (שבת קיט ב) כל
העונה אמן בכל פתחיו לו שיערי גן עדן.

(ברכת אברהם עמוד עה)

"ואותנו הוציא משם למען הביא אתנו"

לתת לנו את הארץ" (דברים ו כג)

הוציא משם למען סופי תבות אמן.

רמז למאמר חז"ל (תנחומא בשלה יד) אין הגליות עתידין
להנאל אלא בשקר אמן.

(רבינו אפרים שם)

שלוס לךס ילךיס יקר׳יס!

ישעת ערב מאחרת. איציק ממהר בדרך ממהלמוד תורה לביתו. קר בחוץ, ועוד מעט יחל שוב
לקדת נשם. אולם היום יש לו סכה נוספת שלא להתעשב עם החברים. היום הוא מכרח להגיע
הביתה במהירות, כדי לשתף את אחיו שמואל בספור הנפלא שספר להם המלמד על "היהודי
שזכה להפגם לגן עדן".

"שמואל", פונה איציק לאחיו הגדול מיד לאחר שהוא מסים לתלות את מעילו במקום, "מה
היית אומר לו היו מצביעים לך ברחוב על יהודי, והיו אומרים לך שיהודי זה זנקה להפגם לגן
עדן?"

לגן עדן?! "קורא אחיו בהתפעלות.

קנאת סופרים עזה מתעוררת בלבו של האב הגדול והוא עונה ללא שהיה: "אני חושב שהייתי
מבקר מיד ביצד הוא זכה למעלה הזו, ואלו מעשים מיוחדים הוא עשה לשם כך. משום שגם אני
הייתי תפוז לזכות לך שיעידו עלי כרבים שאזכה להפגם לגן עדן".

איציק, שגנחה לשמע את תשובתו של שמואל אחיו, חנך חיוך צופן סוד ושאל:

"האם רוצה אתה באמת לבעת ביצד נתן להגיע למעלה הזו? ובכן, כך אמרו חז"ל:

'כל העונה אמן בכל פתחיו לו שיערי גן עדן' (שבת קיט ב). ומהי פגנת חז"ל במילים 'בכל
פתח' - רש"י מפרש: בכל פגנתו. הדרך לזכות להפגם לגן עדן פשוטה עד מאד לישום, והיא
על ידי עניית אמן בפגנה!"

עניית אמן היא אחת מן המתנות הגדולות ביותר שהקב"ה נתן בידינו. מתנה בעלת עצמה
אדירה אשר נתן להנות ממנה במהלך היום בליו. כבר משיעות הבקר המקדמות בעת שאנו
מושבים קום לעבודת הבורא ומברכים את ברכות השחר, נתן לזכות זה את זה בעניית אמן
בכול כס ובכונה, וכך גם במשך כל שעות היום. אין דבר קל מלהקשיב לברכתו של החבר
ולענות אחריה אמן.

אמנם עניית האמן מתאימה לכל הברכות בליו, אך לכל אמן יש את המשמעות המיוחדת לה
בהתאם לברכה שעליה היא נאמרה. האמן קשורה בקשר בל ינתק לברכה שנאמרה לפניה,
וכדי שנוקה בכל מעלתה עלינו להבין את הנאמר בברכה וכן האמן תענה בפגנה הראויה.

בעלון זה תוכלו לקרוא על מבצע מענין שעשינו במיוחד עבורכם - ילדים יקרים, שמטרתו לחזק
עניית אמן בפגנה. נשמח מאוד אם תענו לאתגר, דבר שילא ספק יגרם לבלנו לענות אמן בפגנה.

וכבר הקטיוו לנו חז"ל ונאמרו - "פתחו לי פתח פתחו של מחט ונאני אפתח לכם פתח פתחו
של אולם" (שהש"ר ה"א). גם אם המשימה נראית לנו בעת קשה מעט ומצריכה מאמץ - מן
השמים יסיעו בידי הבראים להטהר ונוקה לסייעתא דשמיא.

שלכם,

חברת בני אמונים

מעשה אמן

"מפליא לעשות" - ספור על ענית אמן

ראשו לאחור ונראה לפניו יהודי עם הדרכת פנים. הנה זה רבי אליהו. מיד הבין השוטר שלפניו עומד יהודי חשוב ומיוחד, והוא המתין בסבלנות לשימוע מה מבקש ממנו הרב.

"בקשה לי אליך" פנה אליו ר' אליהו לופיאן. "עלי לבנך ברפת 'אשר יצר' ולשם כך מבקש אני שתאסוף לכאן את כל השוטרים שבקרונ, כדי שיענו אחרי ברכתי 'אמן'."

השוטר נדהם מהבקשה המוזרה ולא יכול היה לקבל את השאלה שהתפרצה מפיו: "מה? לאסוף לכאן את כל השוטרים שהתפרזו בקרון כדי לומר מלה אחת?"

אולם למרות שלא הבין כלל את חשיבות ענית "אמן", התרשם השוטר מהדרכת הפנים של רבי אליהו ולא סרב לבקשתו המוזרה. מיד קם ממקומו והחל לאסוף אליו את כל השוטרים בלבם.

כאשר הוא עבר בין השוטרים שבקרונ נראה הנה הדבר מגוחך בעיני חלק גדול מהם: "מה? מה אתה אומר?? ברפת 'אשר יצר' אה, מה להגיד? 'אמן'??" הם שאלו בגחוך.

רבי אליהו לופיאן זצ"ל

השוטר המאסף לא ידע מה להשיב להם על שאלותיהם ותמיהותיהם בינו שגם הוא לא ידע מהי הברכה ומהו ההסבר שלה. הוא גם לא ידע לומר להם שמי שעונה אמן מקבל שכר גדול יותר ממי שמבכה, בינו שלעדות צריך שנים...

אט אט התאספו השוטרים בקרונ של רבי אליהו, חלקם בחיכים, חלקם מפתעים וחלקם סתם סקרנים לדעת - מה בדיוק עומד להתרחש? מה עתיד לקרות כאן?

רבי אליהו נעמד מלא קומתו מקף בשוטרים לבושי המדים, שקט השלך בקרון ובקולו של רבי אליהו נשמע לאט לאט וקריר ברור: "פרוך אתה ה" בדבקות, ועם הרבה מנה טהרה.

השוטרים היו נרגשים. היו ביניהם כאלו שזו היתה הברכה הראשונה שהם שמעו בחייהם, וגם אלו שישקעו ברכה מימיהם - כזו ברכה מעולם לא שיקעו.

"א-לחינו מלך העולם" ממשיך רבי אליהו לופיאן לאט לאט

האם יצא לכם אי פעם לראות חבורת שוטרים עומדת ומאזינה לברכת "אשר יצר" הנאמרת מפי יהודי? אין ספק שדבר זה רחוק מן המציאות, אך הספור הבא נמחיש לכם כיצד הציל יהודי אחד את חבורת השוטרים ואת נוסעי הרפעת הרבים ממנות...

הספור הבא ארע לפני עשרות שנים ברפעת שעשתה את דרכה מירושלים לחיפה. לא בכל יום ולא לכל אדם מוזמנת נסיעה ברפעת עם צדיק גדול, אולם קבוצת שוטרים מירושלים זכתה לכך בהשגחה פרטית.

"טוּוּוּוּוּוּוּוּוּ!" נשמע קול צפירתה של הרפעת שנגנסה בקול תרועה רמה לתחנה בירושלים. השוטרים שהמתינו לבואה וגם שאר האנשים שצפו לרפעת לחיפה מהרו לעלות עליה. חבורת השוטרים התפרזה בקרון ולא שמיה לב כלל ליהודי זקן שעלה גם הוא על הרפעת. הם גם לא ידעו שזכות גדולה נפלה בחלקם לנסע לצדו של רבי אליהו לופיאן זצ"ל שהנה משגיח בשיבת "גפר חסידים" שליד חיפה.

לאחר שהנוסעים בלבם התמקמו במקומותיהם יצאה הרפעת לדרכה. נופים עוצרי נשימה נטו מפל עבר, הרפעת חלפה בדרפה בין הרים וגבעות, נחלי מים זורמים פכו לא רחוק מפסי הרפעת, והנסיעה היתה נעימה ושקטה.

לפתע, באקציע הנסיעה הרגיש אחד השוטרים שישל הבהר שילו נאחת יד בצעדיה.

השוטר סוכב את

הרים וגאיות, אך לא לזמן רב. פתאם נשמע קול חריקת הבלמים על מסלול הרפכת, והרפכת נעצרה על מקומה. איש לא נדע ולא הבין למה ומדוע.

הנוסעים המפתעים שלא הבינו מדוע נעמדה הרפכת על מקומה לפתע פתאם, התהלכו בין הקרונות ושאלו אחד את השני:

"סלח לי, אדוני, אולי אתה יודע מה קרה?"
 "לא, לא, אינני יודע" היתה התשובה.

"מדוע הרפכת עומדת ולא נוסעת?" נסו אחרים לברר. אך לאיש לא היה הסבר לדבר.

עד שלבסוף נודעה סבת העצירה: "כמעט ארבע פיצוץ נורא!"
 "באמת, מה ארבע?"

"שמעתי משהו נורא על פצצה שהנחה על פסי הרפכת!"
 "פצצה?!"

מפה לאן עברה השמועה שקלית מחבלים הניחה מטען חבלה על פסי הרפכת, ובנסי נסים המטען לא התפוצץ והרפכת עצרה מטרים ספורים לפני שהתנגשה בו. כך נצלו כל הנוסעים ברפכת מאסון נורא.

הצדיק רבי אליהו לופיאן זצ"ל שזכה בחייו לגלוי אליהו, ראה בנדאי ברוח קדשו את השפנה הקטנה ובאה על נוסעי הרפכת, וחפש זכות שתגן עליהם מפני הפרענות.

"כל האומר אמן מאריכים לו ימיו ושנותיו" - בזכותה של ענית אמן אחת אפשר לזכות בתיים גם תוך כדי נסיעה מהירה לכיוון הספנה. ועל כן בקש הצדיק לעורר את צבור הנוסעים ובמקרה את השוטרים הרחוקים מאמונה בה לאמירת אמן מתוך פננה גדולה, כדי שיזכו להנצל מפנות.

מלה מלה בפננה רבה.

הרפכת דוהרת קדימה וממהרת כל כך, אבל רבי אליהו אינו ממהר. הוא מתרכז באמירת הרפכה ומונה את המלים אחת לאחת כמו מישהו שסופר מטבעות של קפה.

"אשר יצר את האדם בהקמה" אפשר למשש ולהרגיש את הפננה של רבי אליהו בברכתו, והשוטרים מרגישים זאת וקשים הערכה עצומה ליהודי שעומד לפנייהם ומברך את הרפכה ביראת שמים גדולה. הם אולי לא יודעים מהי יראת שמים, אבל הם מרגישים שהיהודי דבק בה ואוהב אותו בכל לבו.

"ברוך אתה... רופא כל בשר" רבי אליהו מדגיש "כל בשר" - מתוך פננה עצומה שהתקפה הוא רופא כל האנשים בכל העולם.

"וּמִ-פִּי-לִי-וּ-אֶל-עַשְׂוֹת" סים רבי אליהו במנגינה ערבה.

פתאם נשמע קולם של כל השוטרים בכל הקרון ששקראו בקול רק מלה אחת: "א-מ-ו!" כפי שרבי אליהו בקש מהם.

רבי אליהו זכה לקים קדוש ה' אדיר שמושתתפיו הם שוטרים. במעשה זה הוא למד אותנו מהו "הגוי עו פנמו לעשות רצון אביך שבשמים", שהרי ללא העזות - ביצד היה מעו לכנס שוטרים לברך של קדשה? אפלו בבתי כנסת, מקום של קדשה או בבתי ישראל הנראים לא שכים לראות יהודי שמברך ברפת אשר יצר בפני אנשים כדי שיענו אחריו אמן, ובפרט ברפכת הדוהרת מירושלים לחיפה.

אולם רבי אליהו לא התביש מאיש וזכה להיות עבורנו הגמא מפלאה לקדוש שם שמם ברבים. ומשמם עזרו לו, לא רק שהשוטרים לא צחקו ממנו - אלא הם גם החשיבו אותו לאדם חכם וצדיק.

לאחר ענית האמן הירו השוטרים למקומותיהם קשהם נרגשים מהמעמד שהיו. ואחד השוטרים אף אמר בהתרגשות: "רק מהברכה של הכב לבדה אפשר להתעורר לתשובה".

חשבתם שאין נגמר הספור? טעיתם. לספור ישנו המשך מדהים.

הרפכת המשיכה בדרך חולפת על פני

הקמה לספר לב אליהו - חקמה ומיסר

אָמֶן - אַנִי מִתְפַּיֵן

וּלְזִיוֹק וּקְרִיוֹק!

כְּפִי שׁוֹבְדָאֵי קְרֵאתֶם בְּתַחֲתִית הָעֲמוּד, לְמִלָּה "אָמֶן" יִשְׁנֶן שׁוֹלֵשׁ כְּנוֹת אִפְשָׁרִיּוֹת. יִשְׁנֶן בְּרִכּוֹת שׁוֹכְאֶשֶׁר אָנוּ עוֹנִים עֲלֵיהֶן "אָמֶן" אָנוּ מוֹתְכֹנִים - אָמֶת דְּבַר הַמְבָרָךְ. יִשְׁנֶן בְּרִכּוֹת שְׁאֵנוּ מוֹתְכֹנִים בְּעֵינֵי אָמֶן - הַלּוֹאֵי וְיִתְקִימוּ דְבַרֵי הַמְבָרָךְ. וְיִשְׁנֶן בְּרִכּוֹת שׁוֹכְנוֹת הַ"אָמֶן" הִיא מְשׁוֹלֶבֶת - אָמֶת דְּבַר הַמְבָרָךְ וְהַלּוֹאֵי וְדְבָרֵי יִתְקִימוּ.

כָּל שְׁעֵלֵיכֶם לַעֲשׂוֹת הוּא לְהַכִּין רְשִׁימָה אַרְכָּה כָּכֵל הָאִפְשָׁר שֶׁל בְּרִכּוֹת שׁוֹנוֹת, וְלַצִּדָּן עֲלֵיכֶם לְפָרֵט מַהֵי כְּנוֹתוֹ שֶׁל הָעוֹנָה אָמֶן עַל הַבְּרָכָה.

לְדַגְמָא:

מספר	הברכה	סוג הברכה	הכונה בעיני אמן
1	הנותן לשכני בינה	ברכות שבח	אמת
2	ובנה ירושלים	ברכות בקשה	הלואי
3	יוצר אור	גם שבח וגם בקשה	אמת והלואי

חֲמִשֵּׁת הַיְלָדִים הַחְרוּצִים בְּיִתְרָה שְׁיֻגְעוּ לְמִסְפַּר הַבְּרִכּוֹת הָרַב בְּיִתְרָה, כְּשׁוֹלֵצֵד כָּל בְּרָכָה מְסַרְטֶט כְּנוֹת הָאָמֶן מְסַתֵּימָה לָהּ - יִזְכּוּ לְלֵא הַגְרָלָה בְּ"כְרִטְסִפֶּר" הַטָּעוֹן ב־100 ש"ח.

שְׁאָר הַשׁוֹלְחִים יִכְנסוּ לְהַגְרָלָה עַל חֲמִשָּׁה כְּרִטְסִי סִפֶּר נוֹסְפִים הַטָּעוֹנִים ב־50 ש"ח.

אֲז קְדִימָה, צָאוּ לְדָרֵךְ וְהַחֲלוּ לְהַכִּין אֶת הַרְשִׁימָה! וְהָכִי חֲשׁוּב - אֵל תְּשַׁכַּחוּ לְהַתְפַּן...

אֶת הַרְשִׁימָה שֶׁהַכְנַתֶם שׁוֹלְחוֹ לְמִשְׁרָדֵי אַרְגוֹן בְּנֵי אֲמוּנִים רַח' אֲבִי-נֶזֶר 7 מוֹדִיעִין עִילִית, עַד לְתַאֲרִיךְ ר"ח אֲדָר תשע"ב.

בהצלחה!
-:-

כְּנוֹת הָאָמֶן תְּלוּיָה בְּסוּג הַבְּרָכָה

בְּבְרִכּוֹת שְׁבַח

לְדַגְמָא: "הַנוֹתֵן לְשִׁכְנֵי בִינָה"

מְכֻנִּים **אָמֶן** הַנֹּאמֵר בְּבְרִכָּה אֱמִית, וְאֲנֵי מֵאֲמִין בָּכָה.

בְּבְרִכּוֹת בְּקִשָּׁה

לְדַגְמָא: "וּבִנְיָה יְרוּשָׁלַיִם" שֶׁבְּבְרַפְתָּ הַמְזוֹן

מְכֻנִּים **הַלּוֹאֵי** הַלּוֹאֵי שֶׁתִּקְבַּל הַבְּקִשָּׁה שֶׁנֶּאֱמָרָה בְּבְרִכָּה זוֹ.

בְּבְרִכּוֹת שֵׁישׁ בְּהוֹן גַּם שְׁבַח וְגַם בְּקִשָּׁה

לְדַגְמָא: "יוֹצֵר אוֹר"

מְכֻנִּים **אָמֶן וְהַלּוֹאֵי** הַנֹּאמֵר בְּבְרִכָּה אֱמִית וְהַלּוֹאֵי שֶׁתִּקְבַּל הַבְּקִשָּׁה.

מְכֻנִּים בְּעֵינֵי אָמֶן

תּוֹצְאוֹת מְבַצֵּעַ "לְזָכוֹת וּלְזָכוֹת"

חֲמִשֵּׁת הַיְלָדִים שֶׁזָּכּוּ לְצַבֵּר אֶת מִסְפַּר הָאֲמִנִים הָרַב בְּיִתְרָה בְּמִסְגֶּרֶת מְבַצֵּעַ לְזָכוֹת וּלְזָכוֹת

1. יוֹסֵף וְיֶזֶר מִירוּשָׁלַיִם צָבֵר 5434 נְקֻדּוֹת
2. נַחְמָן רוֹזֵן מִירוּשָׁלַיִם צָבֵר 2952 נְקֻדּוֹת
3. מִלְשָׁה פּוֹיֶגֶל מִירוּשָׁלַיִם צָבֵר 2800 נְקֻדּוֹת
4. הַיְנָדִי וְרַצְבֶּרֶג מֵאֲשְׁדוֹד צָבֵר 3027 נְקֻדּוֹת
5. הַיְנָדִי גִרְיֵנְוֹלֵד מְבִינֵי בְּנֵי בְּנֵי 2700 נְקֻדּוֹת

חֲמִשֵּׁת הַיְלָדִים שֶׁעָלוּ בְּהַגְרָלָה בְּמִסְגֶּרֶת מְבַצֵּעַ לְזָכוֹת וּלְזָכוֹת

1. הוֹשֶׁעַ צִיְנְוִיָּרֵט יְרוּשָׁלַיִם
2. יְקוֹתִיאֵל יְהוּדָה בּוֹרֵךְ נִתְנֵיָה
3. יְהוּדָה לִינְדֶּלְפִנְד בְּנֵי בְּנֵי
4. פִּיגִי גִנוֹט אֲשְׁדוֹד
5. מִיכֵל בּוֹקוֹבְצָה מוֹדִיעִין עִילִית

הַזּוֹכִים יִקְבְּלוּ אֶת הַפָּרֵס לְבֵיתָם

